

Ἀμερικανοῦ παιδὸς, συμπεραίνει ὅτι ὁ παῖς πρέπει νὰ εἶναι ἐγκυκλοπαιδικὸς καὶ ὄχι παπαγάλος. Ἄν ὁ ἀνὴρ εἶναι ὁ θεὸς τοῦ σύμπαντος, ὁ παῖς εἶναι ὁ μικρόκοσμος αὐτοῦ κτλ.

Τελευταῖος ἀπασχολεῖ τὴν Βουλὴν ὁ κ. Δεληγιώργης διὰ μακρῶν τὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀναλύων καὶ ἐπικρίνων καὶ διαφωνῶν καὶ καταστρέφων καὶ οἰκοδομῶν. Φρονεῖ ὅτι ὅπως ἔχει τὸ νομοσχεδίον δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς εὐρέστεως δημοδιδασκάλων δυνάμενων νὰ πληρώσωσι τὸ κενὸν τοῦ ὁποίου τὴν πληρώσιν ὑπόσχεται αὐτό. Μὲ τὰ μέσα δὲ ἄτινα διαθέτομεν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναμορφώσωμεν τὴν παιδείαν. Μᾶς ἤρρεσε πολὺ ἡ ἀντίθεσις τὴν ὁποίαν παρουσιάζει τὸ διαλεκτικὸν καὶ ἤρεμον ὕφος τοῦ λόγου του, τὸσον εὐάρμοστον εἰς τὰ τοιαῦτα ζητήματα, ἀπέναντι τῆς βακχίδους πνηγυρικότητος τῶν πλείστων συναδέλφων του. Ὁμοιάζει βόμβον φιλέργου μελίσσης ἐν μέσῳ ἀδιακόπων κοασμάτων. Δυστυχῶς ὁ βόμβος αὐτὸς σπανίως ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ ἀχρήστου θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ὑπάρχοντας μόνον διὰ τοὺς ὁμηρικὸς ὀγκηθμοὺς τοῦ Στεφανίδου καὶ τοὺς αἰωνίους περιπάτους ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἐνὸς αἰωνίου ὑποψηφίου ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου ἐψηφίσθη· μᾶς μένουν τὰ καθέκαστα.

Κουτρούλης.

ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ - ΕΥΛΟΓΙΩΝ

᾽Ω δύστηνα ὄντα! ἀποκεκηρυγμένοι κατὰδικοὶ ὑπὸ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ φυσικοῦ Νόμου! Ἀνθρώποι πεσόντες εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ τὸ πλοῖον ἐξακολουθεῖ τὸν μοιραῖον πλοῦν καὶ οἱ ἐν αὐτῷ ἐπιβάται σπεύδουσι μόνον νὰ διασκεδάσωσι τὴν ναυτίαν διὰ συναυλιῶν καὶ ἐπικινδύνων παραστάσεων ἀργυρωνήτων παιδίων οὐδ' ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐλευθερωθέντων!

Κακοῦργος! — Εὐλογίων! — Ἀνθρώποι ἐκπεπτωκότες, ἀξιοὶ ἐγκαταλείψεως, ἀνάξιοι τῆς τῶν ἄλλων μερίμνης! Τίς σὰς πταίει;

᾽Ω ἄθλιοι κακοῦργοι, διατί νὰ ὑποπέσητε εἰς τὸ ἔγκλημα; διατί δὲν ἐνίκησατε τὰ πάθη σας; διατί δὲν ἐνισχύθητε ὑπὸ τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν, ὥς ἡ κοινωνία σὰς ἐδίδασκε διὰ τῶν παιδαγωγικῶν δημοδιδασκάλων καὶ τῶν εὐγλωττῶν ἱεροκλήκων; — Τὸ κοινωνικὸν φῶς τῆς ἠθικῆς ὑπῆρξεν ἀσθενὲς, ὅπως εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς ἀγροίκους καρδίας καὶ ὑπῆρξατε τυφλοὶ καὶ διεμεινάτε σκοτεινοί· καὶ ἤδη ὁ ἥλιος τῆς κοινωνικῆς αὐτοσυντηρήσεως σὰς καταδιώκει· ῥιζοῦν εἰς τὰ σκότη τῶν φυλακῶν, ἵνα ἐξέλθῃτε σκοτεινότεροι· καὶ ὄχι ἡ κοινωνία, ἥτις δὲν ἠδυνήθη νὰ σὰς φωτίσῃ, φοβούμενη τὸ σκότος σας· ἐξαφανίσθητε λοιπὸν, ἀπολέσθητε ἐν ἑστέ τοῦ βορβόρου τῶν ὑπογείων δεσμοτηρίων, ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἕτερον Ἀθῆν!

᾽Ω πτωχοὶ εὐλογίωντες, διατί νὰ ὑποπέσητε εἰς τὴν ἐπαράτην νόσον; διατί δὲν ἐνίκησατε τὴν ἐπιδημίαν περιφρουρηθέντες διὰ τῶν ἀμυντικῶν μέτρων; διατί ὡς τὴν ἀνότητον πρόληψιν μὴ ἐμβολιάσεως, ἐπικρατοῦσα καὶ ἐπιδημίας καὶ μὴδὲ διὰ βελγικῆς γλυκερίνης νὰ ἐμβολιασθῆτε ἐσπεύσατε; διατί δὲν ἐτρεῖτε τοὺς ὑγιεινοὺς νόμους καὶ καθαριότητος καὶ δὲν ἐλούεσθε εἰς τὴν πρὸ τῆς πόλεως θάλασσαν τῶν Ἀθηνῶν ἢ τὰ δίδραχμα λουτρά τῆς ἑσπέρης; διατί πρὸ πάντων ὅταν προσεδάλλετο τις ἐκ τῶν οἰκιστῶν παρθεύατε τὸ πολιτικὸν καθήκον τῆς καταμνήσεως καὶ

εἶχετε τὴν εὐαγγελικὴν αὐταπάρνησιν νὰ τὸν νοσηλεύετε ἐν μέσῳ ὑμῶν; Ὁ τῆς πολιτείας διοικητικὸς ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς κλάδος (Sanitätspolizei) δὲν κατῴρθου νὰ ἐξαπλώσῃ τοὺς κλώνους αὐτοῦ μέχρι τῶν μεμακρυσμένων ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἀστυνομίας στενῶν οἰκημάτων σας, ὅπου ἐν ἀδελφότητι πολυμελεῖς οἰκογένειαι συσσωρεύεσθε. Τὸ ἐπιστημονικὸν φῶς τῆς ἱατρικῆς ὑπῆρξεν ἀσθενὲς, ὅπως εἰσχωρήσῃ διὰ τῶν μικρῶν παραθύρων ἢ φεγγιτῶν εἰς τὰ σκιερὰ ὑμῶν δώματα· ὑπῆρξατε ἀνθυγιεῖνοι καὶ δὲν ἀντέστητε εἰς τὴν νόσον· καὶ ἤδη ὁ Νόμος τῆς ἀτομικῆς αὐτοσυντηρήσεως σὰς φυγαδεύει· ὀδηγήθητε διὰ τῆς εὐλογοφόρου (οὐχὶ μὲν νεκροφόρου, ἀλλ' ἴσως νεκροποιοῦ) ἀμάξης καὶ ῥίφθητε εἰς τοὺς πρώην σταύλους (ζῶων πάντοτε στέγασμα) καὶ πρώην σφαγεῖα (θυμάτων ἐπίσης θυσιαστήριον) ἐν Γουδῇ!

Μόνον σωτήριον φάρμακον καὶ δι' ὑμᾶς τοὺς πάσχοντας καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ ὑγίει εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσίς σας καὶ ἐγκατάλειψις, ἵνα μὴ τὸ κακὸν μεταδοθῇ καὶ οὕτω προστεθῇ εἰς τὰ δεινοπαθήματά σας ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως· ὥς ὑπολείπεται μόνῃ ἡ ψυχικὴ ὁδύνη τῆς ἀπομονώσεως! Ἡ κοινωνία μὴ κατορθοῦσα νὰ σὰς σώσῃ φοβεῖται τὸ ἀπειλητικὸν φάσμα σας! Μείνατε λοιπὸν ἐν τοῖς σφαγείοις καὶ ἂν κατορθώσητε νὰ διαφύγητε τὴν σπάθην τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἂν εἴσθε ἱκανῶς ἐγκρατεῖς πείνης καὶ δίψης, τότε ἐπανεέλθετε εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς κοινωνίας· σὰς ὑπόσχεται ν' ἀνεχθῇ τὴν δυσμορφίαν σας· ἡ φιλαυτία κατισχύει τῆς καλαισθησίας καὶ ἡ κοινωνία δὲν ἐνδιαφέρεται τόσον διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ προσώπου σας, ἀρκουμένη μόνον εἰς τὴν εὐρωστίαν τῶν χειρῶν σας, δι' ὧν ἡ κοινωνικὴ ζωὴ συγκρατεῖται! Ἀρκεῖ λοιπὸν φιλοπόνως νὰ ἐπανεέλθῃτε εἰς τὰ ἔργα σας καὶ τότε σὰς χορηγεῖται γενικὴ ἀμνηστία· αὐξήσατε μόνον τοὺς πόρους τοῦ Κράτους! Καὶ τότε τὸ Κράτος πλουτίζον θὰ μεριμνᾷ κάλλιον περὶ τῶν εὐλογίωντων ἐγγόνων σας! Ἰκανὴ παρηγορία διὰ τοὺς σήμερον πάσχοντας.

Μισάνθρωπος

Η ΔΑΜΑΛΙΣ.

Τόπος παραδόξων. Πέρυσιν ὅτε ὁ τύφος μᾶς ἐδεκάτισε, συζήτησις ἤρρισε μετὰ τῶν ἱατρῶν μας ὅτι πταίει τὸ κινῖνον καὶ ὅτι τὸ τοῦ Λεστερριέ ἐλεγον οἱ μὲν δὲν ἀξίζει, ἄλλοι δὲ ὅτι τοῦ Ἰόσστ. Ἀλλ' ἐδημοσίευσεν ὁ πωλὼν κινῖνον Γερμανικὸν ἀνάλυσιν τοῦ κ. Χρηστομάνου, καθ' ἣν τοῦτο ἀνεκηρύττετο γνησιώτατον, καὶ τὴν ἐπαύριον ἐδημοσίευσεν καὶ ὁ πωλὼν κινῖνον Γαλλικὸν ἀνάλυσιν τοῦ αὐτοῦ κ. Χρηστομάνου, καθ' ἣν καὶ τοῦτο ἀνεκηρύττετο γνησιώτατον. Καὶ τὰ δύο γνήσια, καὶ ὅμως οἱ ἱατροὶ ἐφώναζον ὅτι καὶ τὰ δύο ἦσαν νόθα. Τί συνέβη; τοῖς ἐδόθη πατέντα γνησιότητος ὑπὸ τοῦ κ. Χρηστομάνου;

Καὶ ὅμως ὁ κόσμος ἐπίστευε τὴν πατέντα μετεχειρίζετο εἴτε τὸ ἐν εἴτε τὸ ἄλλο καὶ ἀπέθνησκεν.

Σήμερον τὸ ἴδιον συμβαίνει μετὰ τὴν δαμαλίδαν. Μᾶς ἐπλημύρηνσαν μετὰ γλυκερίνην βαπτισθεῖσαν δαμαλίδα καὶ ὁ κόσμος ἐπίστευε καὶ ἐμβολιάζετο καὶ ἡ εὐλογία ἔλαβε τὰς τρομερὰς διαστάσεις τῆς ὄχι διότι πταίει ἡ Κυβέρνησις, ὥς θέλει ὁ Ζυγαμαλάς, ἢ διότι πταίει ἡ Ἀστυνομία ὥς θέλει ὁ Καμπουρόγλου, ἀλλὰ διότι ὁ κόσμος νομίζει ὅτι εἶναι ἐμβολιασμένος καὶ δὲν εἶναι διότι ἡ δαμαλὶς εἶναι γλυκερίνη. Καὶ ὅμως νέαν πατένταν Χρηστομάνου δημοσιεύονται εἰς